

Vissers maken Aalscholvers zwart

Vogelbescherming Nederland is tot de conclusie gekomen dat de Vereniging van Fuikenvissers geheel ten onrechte Aalscholvers de schuld heeft gegeven van de teruglopende visvangsten op het IJsselmeer en het Markermeer. Niet de Aalscholvers beconcurreren de vissers, maar de vissers beconcurreren elkaar.

De aalscholverstand is de afgelopen jaren sterk afgenomen. Dit geldt met name voor de kolonies dicht bij het IJsselmeer, zoals die van het Naardermeer. Hier waren in 1993 nog maar 1875 broedparen over, terwijl in de jaren tachtig meer dan 4000 paren

werden geteld. In de kolonie die in de Oostvaardersplassen ligt, deden vorig jaar 8000 paren een broedpoging. Slechts 2000 paren slaagden er in enkele jongen per nest voort te brengen. Dit jaar zijn ongeveer 3500 paren tot broeden gekomen, die per nest gemiddeld slechts 0,5 jong grootbrachten.

Oorzaak van dit slechte voortplantingsresultaat is de voedselschaarste op het IJsselmeer en het Markermeer (zie ook De Boo, 1994). Aalscholvers eten al lang geen aal meer sinds deze vis door overbevissing van de fuikenvissers schaars is geworden. Ze hebben

hun gedrag gewijzigd en vangen sinds het begin van de jaren zeventig groepsgewijs spiering, witvis en pos. Vissen die economisch niet interessant zijn voor de beroepsvissers. Die zijn uit op snoekbaars en baars, die met de intensievere visvangstmethoden snel worden weggevangen, waardoor de vangst per visser is teruggelopen.

De achteruitgang van de Aalscholvers werd vorig jaar ingeluid door het wegblijven van de spiering; niemand weet waarom. Maar zowel de Aalscholvers als de beroepsvissers kwamen daarvoor in moeilijkheden. Spiering is het hoofdvoedsel voor de baars en leeft zelf van dierlijk plankton, zoals waterluizen en water-vlooien. Deze leven op hun beurt weer van groene alges. Dat raakte op, waardoor het water zo doorzichtig werd dat de prooivissen van de Aalscholver zich niet meer lieten pakken. Gevolg: onvoldoende voer voor de jonge Aalscholvers die op de nesten verhongerden.

De gehele situatie doet overigens sterk denken aan de overbevissing van schelpdieren in de Waddenzee. Ook hier gaven de vissers ten onrechte de schuld aan de Eiders. Door voedselschaarste liepen vervolgens de aantallen broedvogels zo sterk terug dat de Eider op de Rode Lijst van bedreigde en kwetsbare vogelsoorten (1994) terecht is gekomen.

Uit: Vogelnieuws, 7^e jaargang nummer 4.

Literatuur

Boo, M. de. 1994. Rond het IJsselmeer loopt de Aalscholver terug. De Korhaan 28 (1): 16-17.

Dit is het logo van de vogel van het jaar 1995. Het werd speciaal voor ons ontworpen door Bertus van den Brink.